

РЕШЕНИЕ

№ 1524

гр. София, 09.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 10.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Дилияна Николова

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **8281** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.203 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.1, ал.2 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/.

Образувано е по искова молба на [фирма], подадена чрез пълномощника адв.Ц., с която срещу Столична община е предявен иск с правно основание чл.1, ал.1 ЗОДОВ за присъждане на сумата в общ размер на 402,58 лева, представляваща обезщетение на ищеца за причинените му имуществени вреди вследствие отмененото като незаконосъобразно Наказателно постановление /НП/ № [ЕГН]/2014г., издадено от заместник-кмета на Столична [община].

От фактическа страна ищецът излага, че 26.03.2015г. бил уведомен от служител на обслужващата го банка, че срещу него е образувано изпълнително дело и е наложен запор върху банковата му сметка в щатски долари, открита в банката. На същата дата представител на ищцовото дружество посетил кантората на ЧСИ, образувал изпълнителното дело, където му била дадена възможност да се запознае с приложените по това дело доказателства, сред които и посоченото по-горе НП, представляващо изпълнителното основание. На 02.04.2015г. управителят на дружеството ангажирал адвокатска защита за атакуване на посоченото НП като при сключване на договора заплатил в брой 300 лева. Въз основа на изготвената от адвоката въззивна жалба в СРС било образувано НАХД № 6151/2015г. като с Решение от 24.10.2016г. НП било отменено изцяло. Съдебният акт влязъл в законна сила на

31.12.2016г.

В хода на производството по образуването от ЧСИ изпълнително дело, на ищеца в качеството му на длъжник били възложени разноските в размер на 114 лева, представляващи такси по ТТР към ЗЧСИ и 150 лева за юрисконсултско възнаграждение. На 27.03.2015г. в изпълнение на възложените от Столична община изпълнителни действия, ЧСИ наредил на банката / [фирма]/ да преведе от запорираната сметка на длъжника по изпълнението в щатски долари с IBAN [банкова сметка] по негова сметка в български лева дължимите по изпълнението суми в общ размер на 364 лева, представляващи сбора от наложената на дружеството с отмененото впоследствие като незаконосъобразно НП имуществена санкция в размер на 100 лева, юрисконсултското възнаграждение в размер на 150 лева и таксите в изпълнителното производство в размер на 114 лева. Банката изпълнила нарежданията на ЧСИ, за което удържала три банкови такси от по 1,23 щатски долара всяка или общо 3,69 щатски долара по курс от 1,7824 лева за един щатски долар – общо 6,58 лева.

В хода на производството по образуването от ЧСИ изпълнително дело също така ищецът поискал от ЧСИ да намали възложените в тежест на дружеството разноски, което той отказал да стори. Отказът бил обжалван пред Софийски градски съд, като с Решение от 10.06.2016г. по ч.гр.д.№ 6834/2015г. било отменено постановление от 17.02.2015г., обективизирано в покана за доброволно изпълнение № 03300/17.02.2015г. в частта, с която били възложени разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лева и в частта на таксите по ТТР към ЗЧСИ за сумата над 96 лева.

Предвид отмяната на НП, образуването на изпълнителното дело пред ЧСИ, воденето му и принудителното събиране на сумите по него, като последица от действията на СО, причинили на ищеца вреди в размер на 300 лева за заплатено адвокатско възнаграждение във връзка с обжалването на НП пред СРС; такса на ЧСИ в размер на 96 лева и три такси в полза на банката в размер на 6,58 лева. Претендира се присъждане на посочените суми и на законната лихва върху тях, считано от 19.08.2019г. до окончателното ѝ изплащане. Претендират се разноските по производството.

В съдебно заседание изложеното в исковата молба и предявената с нея претенция се поддържат чрез адв.Ц., която представя и списък на разноските.

Ответникът по предявения иск, редовно и своевременно призован, не се представлява в съдебно заседание. В писмен отговор на исковата молба оспорва претенцията като неоснователна и недоказана, по съображения, че изпълнителното дело е образувано преди обжалването на процесното НП и ангажиране на адвокатска защита за това. Твърди се, че няма идентичност между НП, послужило като изпълнително основание и НП, отменено с протоколно решение от 24.10.2016г. по НАХД № 6151/2015г. по описа на СРС. Неоснователна била претенцията и по отношение таксата към ЧСИ в размер на 96 лева, за което вече се бил произнесъл СГС. Предприетите действия от СО не били противоправни, а продиктувани от стриктно прилагане на съответния закон и последица от неспазването му от страна на ищцовото дружество. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Софийска градска прокуратура чрез участващия по делото прокурор Д., дава заключение, че предявеният иск е основателен и доказан, тъй като от събраните по делото доказателства се установява наличието на всички елементи от фактическия

състав на отговорността по чл.1, ал.1 ЗОДОВ, поради което и следва искът да бъде уважен.

Административен съд София-град, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема за установено следното от фактическа страна:

Страните не спорят, че с Наказателно постановление /НП/ № [ЕГН]/26.03.2014г., издадено от Д. П. Б. – заместник-кмет на Столична община, на ищцовото дружество на основание чл.53 във вр. с чл.27 /чл.83/ и чл.3, ал.2 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/ е наложена имуществена санкция в размер на 100 лева за това, че е подало декларация по чл.54 ЗМДТ за притежавано пътно превозно средство със закъснение от три дни. В НП изрично е посочено, че документът е с вх.№ 14026/17.03.2014г. от друга система. НП е издадено въз основа на Акт за установяване на административно нарушение № [ЕГН]/17.03.2014г., съставен от Л. К. П. – старши инспектор в Общинска данъчна служба на СО, Дирекция ПАМДТ, Отдел „Местни данъци и такси“.

Към исквата молба е приложен протокол от открито съдебно заседание, проведено на 24.10.2016г. /л.10-11/ по НАХД № 6151/2015г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, в който е обективизирано протоколно решение, с което е отменено Наказателно постановление № [ЕГН]/17.03.2015г., издадено от директора на Дирекция „Приходи и администриране на местни данъци и такси“ към СО срещу [фирма].

По делото е прието за послужване НАХД № 6151/2015г. по описа на СРС. Видно от доказателствата, съдържащи се в него, производството е образувано по жалба на ищцовото дружество срещу НП № [ЕГН]/26.03.2014г., издадено от заместник-кмета на СО Д. Б.. С Разпореждане от 28.09.2015г. /л.8 по това дело/, производството по делото е прекратено и жалбата срещу процесното НП, от което се претендират вредите, е върната.

Разпореждането е отменено с окончателно като неподлежащо на обжалване Определение № 707/08.02.2016г., постановено по КНАХД № 12070/2015г. по описа на Административен съд София-град като делото е върнато за продължаване на съдопроизводствените действия. Видно от мотивите на съдебния акт касационната инстанция е приела, че процедурата по връчването на процесното НП е нередовна, съответно не е изтекъл срокът за обжалването му, обратно на възприетото от въззивната инстанция.

С протоколно решение от 24.10.2016г. е отменено Наказателно постановление № [ЕГН]/17.03.2015г., издадено от директора на Дирекция „Приходи и администриране на местни данъци и такси“ към СО срещу [фирма]. Видно от мотивите на съда /изложени отделно/, съдът е обсъждал законосъобразността на НП № [ЕГН]/26.03.2014г., издадено от заместник-кмета на СО Д. Б., т.е. налице е очевидна фактическа грешка – несъответствие между мотивите на решението и формираната от съда воля с диспозитива на съдебния акт, доколкото номера на отмененото с протоколното решение НП съответства на номера на съставения АУАН, въз основа на който е издадено то.

Горното се потвърждава от представеното Съдебно удостоверение по НАХД № 6151/2015г. по описа на СРС /л.43 по делото/, с което съдът удостоверява, че предмет на делото е обжалване на НП № [ЕГН]/26.03.2014г. на Д. Б., заместник-кмет на СО, отменено с Решение от 24.10.2016г. като решението е влязло в сила на 31.12.2016г.

Видно от протокола от откритото съдебно заседание, проведено на 24.10.2016г., ищцовото дружество е било представлявано от адв.А. М., преупълномощена от адв.П. П.. По делото пред СРС е представено пълномощно от 02.04.2015г. /л.17/, с което управителят на [фирма] упълномощава адв.П. О. П. да представлява дружеството във връзка с оспорването на НП № [ЕГН]/26.03.2014г., издадено от заместник-кмета на СО Д. Б. до неговото приключване във всички инстанции. На л.18 по НАХД № 6151/2015г. е приложено пълномощно от 24.10.2016г., с което адв.П. преупълномощава адв.М. със същите права.

По настоящото дело, на л.12, е представен договор за правна защита и съдействие от 02.04.2015г., сключен между управителя на ищцовото дружество и адв.П. О. П., по силата на който последният се задължава да осъществи изготвяне и депозиране пред компетентния съд на жалба срещу НП № [ЕГН]/26.03.2014г., издадено от заместник-кмета на СО Д. Б., както и процесуално представителство по образуваното по жалбата дело, срещу заплащане на адвокатско възнаграждение за въззивната инстанция в размер на 300 лева. Съгласно уговореното между страните, възнаграждението е заплатено на адвоката изцяло и в брой преди подписването на договора.

По делото на л.13 и л.14 е представено извлечение от Разплащателна сметка в У. № 14/30.03.2015г. на ищцовото дружество в [фирма]. Видно от него, на 27.03.2015г. са извършени преводи от банковата сметка на дружеството на три отделни суми в размер съответно на 83,87, 63,74 и 55,92 щатски долара по сметка на ЧСИ № 781 Г. Д. по запор №№ 202PDIS150860001, 202PDIS150860002 и 202PDIS150860003, както и съответно са начислени три такси за междубанков превод по запори в размер на 1,23 щатски долара всяка по курс за деня 1,7824 лева за един щатски долар.

По делото е прието като доказателство Решение № 842/10.06.2016г., постановено по ч.гр.д.№ 6834/2015г. по описа на Софийски градски съд, с което по жалба на ищцовото дружество е отменено Постановление от 17.02.2015г. на ЧСИ Г. Д. № 781 при КЧСИ по изп. дело № 20157810400062, обективирано в покана за доброволно изпълнение № 03300/17.02.2015г. в частта, с която в тежест на [фирма] са възложени разноски на вискателя Столична община за юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лева, както и такси по ТТР към ЗЧСИ за горницата над 96 лева до 114 лева. Решението не подлежи на обжалване и е влязло в сила на 10.06.2016г.

Други доказателства от значение за спора не са ангажирани.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, съдът обуславя следните правни изводи:

По допустимостта на иска:

Съдът е сезиран с претенция за присъждане на обезщетение за имуществени вреди, представляващи направените от ищеца разходи за адвокатско възнаграждение за правна помощ и процесуално представителство по обжалването на НП № [ЕГН]/26.03.2014г., издадено от заместник-кмета на СО, както и разходи за такси по образуваното изпълнително дело за събиране на сумата, представляваща наложената с наказателното постановление имуществена санкция на дружеството.

Наказателното постановление е отменено с влязло в сила на 31.12.2016г. Решение от 24.10.2016г., постановено по НАХД № 6151/2015г. по описа на Софийски районен съд.

С оглед така изложеното искът следва да бъде квалифициран като такъв с правно основание чл.1, ал.1 ЗОДОВ. Отговор на въпроса за правната квалификация на така предявената претенция е даден и в т.1 от Тълкувателно постановление № 2 от 19.05.2015г. по тълк. д. № 2/2014 г., ОСК на ГК на ВКС I и II колегия на ВАС, съгласно мотивите, на което, за квалифициране на иска като такъв по чл.1, ал.1 ЗОДОВ определяща е не правната природа на отменения акт, а основният характер на дейността на органа, негов издател като независимо, че наказателното постановление не представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл.21 АПК, определящо за квалификацията на иска за вреди по чл.1, ал.1 ЗОДОВ е обстоятелството, че актът се издава от административен орган, представлява властнически акт и въпреки че поражда наказателноправни последици, е правен резултат от санкционираща административна дейност.

Искът е насочен срещу Столична община, която е юридическо лице – чл.14 ЗМСМА и съответно е пасивно легитимирана да отговаря по него, с оглед нормата на чл.205, ал.1 АПК.

Предвид изложеното, съдът приема, че искът, с който е сезиран, е допустим.

Разгледан по същество, искът е основателен, по следните съображения:

Съгласно чл.1, ал.1 ЗОДОВ, държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия и бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност, като когато вредите са причинени от незаконно действие или бездействие, незаконосъобразността на действието или бездействието се установява от съда, пред който е предявен искът за обезщетение. Фактическият състав, при осъществяването, на който възниква правото на обезщетение, включва следните елементи: вреда, незаконосъобразен акт, действие и/или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата/общината при или по повод изпълнение на административна дейност; причинна връзка между вредата и акта, действието и/или бездействието. Отговорността е обективна и безвиновна – чл.4, ал.1 ЗОДОВ.

В частта на претендираното обезщетение в размер на 300 лева за заплатеното адвокатско възнаграждение ищецът извежда своята претенция за обезщетение от твърдението, че вредите са му причинени от незаконосъобразно издадено наказателно постановление, отменено с влязъл в сила съдебен акт.

Съгласно мотивите по т.1 от ТП № 2/19.05.2015г., следва да се приеме, че издаването на наказателното постановление е последица от изпълнение на нормативно възложени задължения, упражнена административнонаказателна компетентност, предоставена на органите в рамките на административната им правосубектност, което по своето съдържание представлява изпълнение на административна дейност и в този смисъл същото представлява властнически акт, издаден от административен орган и въпреки че поражда наказателноправни последици, е правен резултат от санкционираща административна дейност.

Предвид това съдът намира за доказани първата група от визираните по-горе предпоставки - отменен като незаконосъобразен административен акт - наказателно постановление. Безспорно се установи по делото, че от ищеца е налице извършено заплащане на адвокатско възнаграждение в размер на 300 лева за процесуално представителство пред въззивната инстанция в полза на адв.П. О. П. по договор за правна защита и съдействие от 02.04.2015г. Размерът на адвокатското възнаграждение е уговорен и заплатен преди подписване на договора.

Плащането е надлежно отразено в договора за правна защита и съдействие, което е достатъчно доказателство за това, че разходът е направен - т.1 от ТР № 6/06.11.2013г. на ОСГТК на ВКС. Това плащане представлява за ищеца нанесена имуществена вреда, тъй като е довело до намаляване на неговото имущество. Тази вреда се намира в пряка причинно-следствена връзка с отмененото незаконосъобразно наказателно постановление, издадено от длъжностно лице на ответника като спорът дали така извършените разноски за заплатено адвокатско възнаграждение за обжалване по съответния ред на наказателното постановление представляват имуществена вреда за жалбоподателя в административнонаказателното производство и ищец в настоящото, намираща се в причинна връзка с отмененото наказателно постановление, е разрешен с Тълкувателно решение № 1/15.03.2017г. по тълкувателно дело № 2/2016г. на ОСК на ВАС, което е задължително за органите на съдебната и изпълнителната власт, за органите на местното самоуправление, както и за всички органи, които издават административни актове – чл.130, ал.2 ЗСВ. Според посоченото решение „при предявени пред административните съдилища искове по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ за имуществени вреди от незаконосъобразни наказателни постановления изплатените адвокатски възнаграждения в производството по обжалването и отмяната им представляват пряка и непосредствена последица по смисъла на чл.4 от този закон“.

В производството пред районния съд по разглеждане на жалби срещу наказателни постановления по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН, преди изменението на закона, обнародвано в ДВ, бр.94 от 29 ноември 2019г., при субсидиарно прилагане на НПК, когато наказателното постановление е отменено, не се присъждат разноски в полза на нарушителя, както когато подсъдимият бъде оправдан в наказателното производство, не се присъждат разноски срещу държавата. При липсата на законово регламентирана процесуална възможност да се упражни претенцията за разноски в административнонаказателното производство от лицето, санкционирано неоправдано с административно наказание /ТР № 2/03.06.2009г. на ОСК на ВАС/, се налага извод, че направените от него разноски за правна помощ в хода на това производство, приключило с отмяна на наказателното постановление, представляват имуществена вреда, която не му е обезщетена в рамките на това производство. Ето защо доводът на ответника, направен в отговора на исковата молба за недоказаност на претенцията в посочената част е неоснователен.

Основателна е исковата претенция и в останалата ѝ част – за заплащане на сума в размер на 96 лева такса на ЧСИ и в размер на 6,58 лева за заплатена банкова такса за извършените преводи. Както се установи по делото, процесното НП № [ЕГН]/26.03.2014г., издадено от заместник-кмета на СО, е отменено с влязло в сила на 31.12.2016г. Решение от 24.10.2016г., постановено по НАХД № 6151/2015г. по описа на Софийски районен съд. По искане на Столична община, преди отмяната на НП, е било образувано изпълнително дело № 20157810400062 по описа на ЧСИ Г. Д., № 781 по регистъра на КЧСИ, по което на 27.03.2015г. ищецът е заплатил наложената имуществена санкция в размер на 100 лева, юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лева, 114 лева разноски по изпълнителното производство, както и три банкови такси в общ размер на 6,58 лева /по 1,23 щатски долара при курс за деня от 1,7824 лева за долар/. Определеното юрисконсултско

възнаграждение, както и таксата за размера над 96 лева са отменени с влязъл в сила съдебен акт – Решение № 842/10.06.2016г., постановено по ч.гр.д.№ 6834/2015г. по описа на Софийски градски съд. Нерепарирана предвид отмяната на НП е останала сумата от 102,58 лева /96 лева за разноски на ЧСИ и банкови такси от 6,58 лева/. С тази сума се е обеднило имуществото на ищеца, поради което за него тя представлява причинена имуществена вреда. Тази вреда е пряка и непосредствена последица от действията на длъжностни лица на ответника – образуване на производство по изпълнение на невлязло в сила наказателно постановление.

Предвид изложеното, съдът намира за осъществен състава на отговорността по чл.1, ал.1 ЗОДОВ досежно претендираното от ищеца обезщетение в размер на 402,58 лева за заплатено адвокатско възнаграждение за осъществено процесуално представителство пред СРС и такси и разноски по изпълнението на невлязлото в сила наказателно постановление. Следва исковата претенция да бъде уважена до пълния предявен размер като бъде осъден ответникът да заплати и законната лихва върху сумата от 19.08.2019г. до окончателното ѝ изплащане.

Основателна при този изход на спора е претенцията на ищеца за присъждане на направените в настоящото производството разноски. Такива са доказани в общ размер на 344,80 лева по представения списък на разноските.

Водим от горното, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

РЕШИ:

ОСЪЖДА Столична община, по предявения иск с правно основание чл.1, ал.1 ЗОДОВ, да заплати на [фирма] сумата в размер на 402,58 /четиристотин и два лева и петдесет и осем стотинки/ лева, представляваща обезщетение за претърпените от ищеца имуществени вреди от незаконосъобразно издаденото от заместник-кмета на Столична [община] Наказателно постановление № [ЕГН]/26.03.2014г.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на [фирма] сумата в размер на 344,80 лева /триста четиридесет и четири лева и осемдесет стотинки/, представляваща разноски по производството.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: